

РЕШЕНИЕ

№ 1541

гр. София, 15.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Д СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Силвана Гълъбова

Членове: Георги Ст. Чехларов
Виктория Мингова

при участието на секретаря Илияна Ив. Коцева
като разгледа докладваното от Георги Ст. Чехларов Въззивно гражданско дело № 20231100508646 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 – чл. 273 ГПК.

С решение № 9839/09.06.2023 г., постановено по гр.д. № 60431/2021 г. на СРС, ГО, 74 състав, „З.К.Л.И.“ АД, ЕИК *****, е осъдена да заплати на „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК *****, на основание чл. 411 КЗ сумата в размер на 6808,04 лева, представляваща регресна претенция за изплатено от ищеца застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Каско +“ и ликвидационни разноски за вреди на лек автомобил „Мерцедес Е53“ с рег. № *****, причинени при ПТП, настъпило на 11.05.2021 г. в гр. София по вина на водача на мотоциклет „Пиаджо Веспа“ с рег. № *****, застрахован по застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника, ведно със законната лихва от 21.10.2021 г. до окончателното изплащане на вземането, както и на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата в размер на 143,74 лева, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода от 29.07.2021 г. до 12.10.2021 г.

Срещу решението е постъпила въззивна жалба от „З.К.Л.И.“ АД, ЕИК *****, в която са наведени доводи за незаконосъобразност и неправилност на постановеното решение. Поддържа се, че липсва противоправност и вина в действията на водача на мотоциклет марка „Пиаджо Веспа“, като се оспорва приетият от първоинстанционния механизъм на настъпване на процесното ПТП. Твърди се, че по делото не се установява извършването на каквото и да е било нарушение на ЗДвП от

страна на водача на мотоциклет марка „Пиаджо Веспа“, докато водачът на л.а. „Мерцедес Е53“ с рег. № ***** е нарушил разпоредбата на чл.25,ал.1 ЗДвП. На следващо място се поддържа, че дори да се приеме, че водачът на л.а. „Мерцедес Е53“ с рег. № ***** е извършвал маневра за завиване на ляво от ул. „Хенрих Ибсен“ към ул. „Н.К.-Ч.“ и водачът на мотоциклет марка „Пиаджо Веспа“ се е намирал в лентата за насрещно движение, изпреварвайки, то вината за настъпилото ПТП отново е на водача на лекия автомобил, доколкото пътят е бил маркиран с надлъжна пътна маркировка – единична непрекъсната разделителна линия, а на мястото, на което е настъпило ПТП – с единична прекъсната линия. Въззивникът сочи, че водачът на л.а. „Мерцедес Е53“ е предприел маневра по завиване на ляво без да подаде светлинен сигнал от най – дясната част на пътната лента и без да пропусне изпреварващия го мотоциклет, като е нарушил разпоредбите чл.25,ал.1 и ал.2, чл.37,ал.1 и ал.2 и чл.26,ал.1 ЗДвП. Отделно навежда, че водачът на мотоциклета не е извършил нарушение на чл.43, т.2 ЗДвП, тъй като на мястото, където е настъпило процесното ПТП, разделителната линия е била единична и прекъсната. Евентуално се навежда, че е налице съпричиняване на в резултат на действията на водача на л.а. Моли се за отмяна на решението и постановяване на друго, с което предявените иски да бъдат отхвърлени, като бъдат присъдени и сторените разноски.

Въззиваемият „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, е депозирал отговор на въззивната жалба, в който излага доводи за правилност и законосъобразност на постановеното решение. Поддържа се, че за първи път с въззивната жалба се навеждат конкретния оспорвания на механизма на настъпилото ПТП, което било недопустимо. Отделно се поддържа, че водачът на л.а. е подал светлинен сигнал преди да предприеме маневрата по завиване на ляво, като това се установявало от неговия разпит. Твърди се, че от представения план за организацията на движението се установявало, че лентата за движение е само една, а предприетата маневра от мотоциклета неправилна. Моли се за потвърждаване на обжалваното решение и присъждане на сторените разноски.

Софийски градски съд, като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид доводите, наведени с въззивната жалба, за наличието на пороци на атакувания съдебен акт и възраженията на насрещната страна, приема следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение е валидно и е допустимо. Не са допуснати нарушения на императивни материални

норми, за приложението на които въззивният съд е длъжен да следи служебно. По доводите за неправилност на решението въззивният съд намира следното:

Основателността на исковете се обуславя от установяване по делото на следните юридически факти: ответникът да е застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ за автомобил, като в срока на действие на договора, вследствие на противоправното и виновно поведение на водача на застрахования при ответника автомобил, да е настъпило застрахователно събитие, покрит риск по сключения договор, в причинна връзка с което ищецът е претърпял имуществени вреди в претендирания размер.

По релевираното възражение за съпричиняване в тежест на ответника е да докаже факти, чието проявление обуславя съпричиняване на вредите от страна на ищите.

Пред въззивната инстанция не се спори наличието на застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ между ответника и водача на мотоциклет „Пиаджо Веспа“ с рег. № *****. Не е спорно също така, че ищецът е заплатил по договор за имуществено застраховане „Каско“ на собственика на увредения от процесното ПТП „Мерцедес Е53“ с рег. № *****, застрахователно обезщетение в посочения в исквата молба размер /6793,04 лв./. Основен спорен между страните, във вр. с който са и всички наведени доводи във въззивната жалба, е какъв е механизмът на настъпилото събитие, респ. чия е вината за настъпване на процесното ПТП и налице ли е съпричиняване.

По делото е представен двустранен констативен протокол от 11.05.2021 г., в който е отразено, че на посочената дата в гр. София, водачът на мотоциклет „Пиаджо Веспа“ с рег. № ***** при движение по ул. „Хенрих Ибсен“ с посока от ул. „Козяк“ към ул. „Луи Айер“ и на кръстовището с ул. „Никола Крушкин – Чолака“ предприема маневра за изпреварване, при което реализира ПТП с извършващия пред него маневра за завой наляво лек автомобил „Мерцедес Е53“ с рег. № *****. В изготвената скица изрично е отразено, че при настъпване на произшествието водачът на мотоциклета се е движил в лентата за насрещно движение, като зоната за контакт при удара е предна лява част на л.а. и предница на мотоциклета. Протоколът е подписан и от двамата водача, като за водача на л.а. Ч. има отбелязване, че е невиновен, а за водача на мотоциклета Фичев е отбелязано, че е виновен. Така описаният механизъм се потвърждава в пълна степен от показанията свидетеля Ч., които са последователни, логични, непротиворечиви и съответстващи на другите

събрани по делото доказателства. Свидетелят подробно описва начина на настъпване на произшествието, като посочва, че се е движел по ул. „Хенрих Ибсен“ с посока на движение от Търговски център „Парадайс“ към Южен парк, като на кръстовището преди бензиностанция „Еко“, след като е подал светлинен сигнал, е предприел маневра за завиване наляво и е бил ударен от идващ зад него и движещ се в лентата за насрещно движение мотоциклет. Свидетелят описва, че движението по улицата е двупосочно и пътното платно се е състояло от две пътни ленти за движение – по една във всяка посока. Изложеното от свидетеля се потвърждава от събраните по делото писмени доказателства и по-конкретно от приетия по делото проект за организацията на движението на ул. „Хенрих Ибсен“ в района на кръстовището с ул. „Никола Крушкин – Чолака“, от който е видно, че организацията на движението на улица „Хенрих Ибсен“ съответства на описаната такава от свидетеля, като платното за движение се е състояло от две пътни ленти, с надлъжна пътна маркировка „Единична непрекъсната линия“ - М1, която забранява на пътните превозни средства да я застъпват и пресичат, като единствено при кръстовището с ул. „Никола Крушкин – Чолака“ е поставена маркировка „Единична прекъсната линия“, позволяваща пресичането ѝ, тъй като се касае за преминаване през кръстовище. Съдът не кредитира показанията на свидетеля Фичев, доколкото същите са непоследователни, нелогични и очевидно дадени с цел да изключат собствената му вина за настъпване на инцидента. Свидетелят твърди, че на мястото на настъпване на инцидента на улица „Хенрих Ибсен“ е имало две ленти за движение във всяка посока, което категорично се опровергава от приетия проект за организацията на движението на ул. „Хенрих Ибсен“.

По изложените съображения и при така възприетия механизъм на настъпване на процесното ПТП съдът намира, че вина за настъпилото ПТП има единствено водачът на мотоциклет „Пиаджо Веспа“ с рег. № ***** . Същият е нарушил разпоредбата на чл.43,т.2 ЗДвП, като е извършил изпреварване на кръстовище. Нормата на закона допуска изключение на правилото, но само в случаите, в които биват изпреварвани мотопеди и мотоциклети без кош, а не когато самите мотопеди и мотоциклети извършват изпреварване, както твърди въззивникът. Прекъсването на линията в зоната на кръстовището е само с цел позволяване на извършване на маневра завой наляво,, а не изпреварване, още повече, че водачът на мотоциклета е бил навлязъл в лентата за насрещно движение още преди кръстовището, пресичайки непрекъсната линия. Не се установява водачът на л.а. да е нарушил разпоредбата на чл.26 ЗДвП, доколкото по делото безспорно се установява същият да е бил подал ляв светлинен пътепоказател преди предприемането на маневрата, поради което и възражението за съпричиняване на ответника се явява неоснователно.

Изготвената САТЕ установява, че всички отстранени вреди на л.а. „Мерцедес Е53“ с рег. № ***** са в пряка причинно – следствена връзка с

механизма на настъпилото ПТП. За определяне размера на регресния дълг съдът съобразява приложимата съдебна практика, постановена по реда на касационния контрол - решение № 52 от 08.07.2010г. по гр.д. № 652/2009г. на ВКС, ТК, I отд., съгласно която при съдебно предявена претенция съдът следва да определи застрахователното обезщетение единствено по действителната стойност на вредата /без овехтяване/ към момента на настъпване на застрахователното събитие, стига то да не е под минималните размери, установени в Методиката.

Обемът на регресния дълг зависи от размера на действително причинените вреди. В случая заключението на САТЕ е определила сумата от 6793,04 лв. като необходимата сума за възстановяване на щетите върху увредения автомобил на база средни пазарни цени към датата на настъпване на процесното ПТП, т.е. равна на сумата на платеното от застрахователя. Ето защо регресното право е възникнало за сумата от 6793,04 лв. заедно с 15 лв. разноси, или за сумата от общо 6808,04 лв., поради което и искът за главница се явява изцяло основателен.

По отношение претенцията за лихва във въззивната жалба не са изложени конкретни оплаквания, като по делото се установява наличието на главен дълг и изпадането на длъжника в забава след изпращането на покана, поради което и искът се явява основателен за периода от 29.07.2021 г. до 12.10.2021 г. за претендиранта сума от 143,74 лв.

С оглед съвпадането на крайните изводи на двете инстанции, решението на първоинстанционния съд следва да бъде потвърдено.

-

По разноските:

С оглед изхода на спора, на въззиваемия се следват сторените разноси за въззивното производство. Въззиваемият претендира разноси за заплатено адвокатско възнаграждение в размер от 1367,05 лв., но въззивникът е направиул възражение за прекомерност на основание чл.78,ал.5 ГПК. Съдът намира възражението за неоснователно с оглед цената на предявените искове, фактическата и правна сложност на делото и обстоятелството, че договореното възнаграждение е с включен ДДС /1139,22 лв. без ДДС/.

Така мотивиран, Софийски градски съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 9839/09.06.2023 г., постановено по гр.д. № 60431/2021 г. на СРС, ГО, 74 състав.

ОСЪЖДА „З.К.Л.И.“ АД, ЕИК *****, да заплати на „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК *****, на основание чл.78 ал.1 ГПК разноси по настоящото дело в размер на 1367,06 лв.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____